A kdo ví - Maxa, Martin

Kdesi v útrobách domu hodiny půlnoc odbily
to jak čas na dvě půlky zlostně rozlomil noc.
Já ale nevěřím tomu, že jsme si lásko jen zbyli
a bez kouzelný hůlky nemáme žádnou moc.

Odbila půlnoc, z noci zbyla už jen polovina
ač stárne, času je víc než dost
snad zvládnem nalít si čistýho vína
než sem zítřek vpadne jak nezvanej host.

Kdesi v útobách domu v tichu zlověstně klíčí
pár slov na jazyku, jak z jedovatých slin.
Já ale nevěřím tomu, že nás dva něco zničí
i když stín otazníku mezi nás vrazil klín.

Přece víme, něco je zkrátka jen výsadou noci
a my dva lásko dávno patříme k ní.
Tak ještě vínem spláchnem ten mizernej pocit
a jako vrány naberem výšku a splyneme s ní.

A kdo ví ?

Třeba nás potká všechno znova, všechno to krásný dá - li bůh
a znovu zvládnem i to zlý.
Až bude nejhůř zase křídly v pravou chvíli protnem vzduch
a stejným vínem spláchnem splín - čím víc , tím líp.

V domě nad ránem zbyla už jenom ozvěna hlasů
když zítřek do dveří vpadl jak nezvanej host.
Jsem tak rád, že jsi byla, i když jsme ukradli času
vlastně jenom pár vteřin, bylo to víc než dost.
Přece víme, něco je zkrátka jen výsadou noci...